

XXVII TAVALINE PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine Ha 1:2-3; Ha2 ,2-4)

Lugemine prohvet Habakuki raamatust:

Kui kaua, Issand, pean ma hüüdma, ilma et sa kuuleksid? Karjuma appi vägivald pärast, ilma et sa aitaksid. Miks sa lased mul tunda kurja väge ja vaatad pealt mu õnnetust? Hävitus ja vägivald on igalpool, kuhu silm ulatab nägema – tüli ja lahkmeel on kasvamas.

Ja Issand vastas mulle ja ütles: “Kirjuta üles see nägemus ja tähenda see tahvli peale, et seda võiks kergesti lugeda. Sest nägemus, mis sulle antakse, ootab oma aega, kuid liigub lõpu poole ega peta. Kui ta viibib, siis oota teda, sest ta tuleb kindlasti ega jää tulemata. Vaata, ülbet ja ülekohtutegijat ootab kadu, aga õige, kes on ustav, jääb elama.”

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 95:1-2.6-7c.7d-9 R.7d.8a)

R: Kui te kuulete Issanda häält, ärge paadutage oma südant.

Tulgem, hõisakem Issanda ees,
rõkake rõõmust oma päästekalju poole!

Tulgem tema palge ette tänamisega,
laulgem temale kiituselaule.

R:

Tulge, kummardagem ja põlvitagem,
heitkem silmili Issanda, oma Looja palge ette.
Sest tema on meie Jumal ja meie tema karjamaa rahvas,
tema lambad, keda ta juhib oma parema käega.

R:

Täna, kui te kuulete tema häält, ärge paadutage oma südant
nii nagu Meribas, nagu Massa päeval kõrbes.
Seal teie esiisad kiusasid mind ja panid mind proovile,
kuigi nad said näha minu vägevaid tegusid.

R:

(Teine lugemine 2Ti1:6-8.13-14)

Lugemine püha apostel Pauluse teisest kirjast Timoteosele:

Ma tuletan sulle meelde, Timoteos, et sa õhutaksid lõkkele Jumala annu, mis on sinus minu käte pealepanemise kaudu. Jumal ei ole ju andnud meile arguse vaimu, vaid väe, armastuse ja mõõdukuse vaimu. Ära siis häbene meie Issandast ega minustki tunnistust andmast, kes ma olen vangis tema pärast, vaid näe koos minuga vaeva evangeeliumi heaks, siis annab Jumal sulle jõudu. Joonda usus Jeesusesse Kristusesse ja armastuses tema vastu nende tervete õpetuste järgi, mida sa minult oled kuulnud. Seda head, mis sinu kätte on usaldatud, säilita endas Püha Vaimu abil, kes meis elab.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi 1 Pe 1:25)

Halleluuja. Issanda Sõna püsib igavesti,
Jumala Sõna on evangeelium. Halleluuja.

(Evangeelium Lk 17:5-10)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Kord ütlesid apostlid oma Issandale: “Kasvata meie usku.” Aga Issand ütles: “Kui teie usk oleks nagu sinepiivake, võiksite te öelda sellele mooruspuule: “Juuri end välja ja istuta end merre,” ning see kuulaks teie sõna. Aga kes teie seast, kelle ori on kündmas või karja hoidmas, ütleks temale kui ta töölt tuleb: “Istu kohe lauda!” Eks ütle ta pigem nõnda: “Tee mulle õhtusöök ja pane siis vöö vööle ja teeni mind. Alles siis, kui mina olen söönud ja joonud, võid sina einet võtta.” Kas aga peremees oma orja selle eest tänab, et ta tegi kõik nii, nagu oli kästud? Nii peate ka teie käituma: kui te kõik olete täide viinud, mis teile on kästud, siis ütelge: “Me oleme vääritud orjad, sest me oleme teinud ainult seda, mis on meie kohus.”

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Aitäh, aitäh, aitääähh... Aitäh teile kõigile, aitäh teile, kes te kirikusse tulete. Aitäh organistile ja koorile, aitäh võõrmündritele, altariteenritele ja sakristaanile, aitäh kõigile, kes kiriku korda tegid ja ette valmistasid ning pärast kohvi pakuvad... aga kui nüüd kõik on kiita saanud, siis võibolla aitäh mulle endale ka, et ma olen nii tubli ja seisan siin täna teie ees...

Me kõik peame end tublideks inimesteks – ja päris tihti oleme ka. Aga piiblis seisab seevastu kirjas nii: kui te kõik olete täide viinud, mis teile on kästud, siis öelge: “Me oleme vääritud orjad, sest me oleme teinud ainult seda, mis on meie kohus.”

Kui me vaatame seda maailma, kui palju on siin enesekiitust, edevust, ahnust ja rumalust, siis tahaks vahel uskuda, et inimene on tõepoolest pigem ahvist arenenud kui Jumala loodud. Siis oleks Jumala ees ehk natuke vähem häbi.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, kindlasti on kõikidel aegadel elanud inimesi, kes pole oma palgaga rahul ja tunnevad, et nende töö on rohkem väärt kui tasu, mida selle eest makstakse. Nii on see ka tänapäeval. Kuid tuleb tunnistada, et meie ajastu vaesed on mõnetigi rikkamad kui möödunud aegade rikkad. Rikastel võisid minevikus olla küll suured maavaldused, nad võisid süüa kuldaldrikutelt kullast söögiriistadega, kuid ikkagi haisesid inimesed hobusesõnniku järele ja hobutõldades pidid nad reisima päevi ja nädalaid, et katta neid vahemaid, mida meie ajastul jäetakse seljataha mõne tunniga. Rikastel olid vanasti köögimasinate asemel koduabilised, aga nendega oli palju muret, nad olid vahel laisad, varastasid, ei teadnud midagi hügieenireeglitest, kuid teadsid seda rohkem üksikasju oma isandate privaatsfääri kohta ning levitasid sellest fantaasiaga võrtsitatud kuulujutte.

Ajad muutuvad, ja kuigi moraalsete väärtuste tuum jääb samaks, siis viis neid väärtusi rakendada areneb edasi. Tänamine ja tunnustamine on juurdunud ajapikku lausa viisakusreeglitesse, kuid ikka ütlevad paljud nõustajad ja organisatsioonipsühholoogid, et tänapäeva perekondades ja töökohtadel on üheks suurimaks probleemiks tunnustuse puudus: abikaasad ei leia häid sõnu teineteisele, vanemad lastele, ülemused alluvatele, kliendid teenindajatele. Nüüd aga kuuleme äkki Jeesuse enda suust: kui te kõik olete täide viinud, mis teile on kästud, siis ütelge: “Me oleme vääritud orjad, sest me oleme teinud ainult seda, mis on meie kohus.” Niisuguste sõnadega on iseennastki raske motiveerida, sest kes tahaks olla ja jäädagi orjaks ning mitte kunagi oma töö eest heakskiitu või tänu pälvida.

Kuid mis parata, Jeesuse sõnad kuulutavad samuti tõe. Viisakus ja heatahtlikkus ei tohi seda tõe meie silmade eest täielikult kinni katta. Vanemad ei tohi oma lapsi ainult kiita, vaid peavad seadma ka piirid ja määrama karistused, et lapsed õpiksid end pingutama ja ohtude eest kaitsma. Politseinik

peab olema viisakas kurjategija vastu, kuid ta ei tohi vaadata läbi sõrmede tema kuritegudele. Head tuleb näha kõigis inimestes ja viisakas tuleb olla mitte ainult oma parteikaaslaste või usuvendade vastu.

Kuid inimeste maailmas ei tohi ikkagi unustada, et igaüks vajab tunnustust ka lihtsalt oma kohuse täitmise eest. Sest kuidas suudaksime muidu olla päev-päevalt tublid, usaldusväärsed ja heatujulised, kui meie tööd keegi ei märka. Seda enam vajame toetust siis, kui me elame läbi raskeid perioode, kui naeratus meie näol saab olla üksnes mask, mida me kangelaslikult kanname lihtsalt lugupidamisest teiste inimeste vastu.

Sellepärast, armsad õed ja vennad: aitäh, aitäh kirikulistele, aitäh organistile ja koorile, sakristaanile, missateenritele ja kõigile neile, kes võimaldavad meile puhta, kaunistatud ja köetud kiriku ning kuuma kohvi, aitäh neile, kes aitavad kellelgi teisel kirikusse kohale jõuda. Ja kui ma veel kedagi tänamata unustasin, siis tema olgu topelt tänatud. Mis minusse endasse puutub, siis eks tahaksin minagi vahel teilt mõnd kinnitavat sõna kuulda, kuigi ma tean, et ka teie olete ainult inimesed nagu ma isegi, ja Jumal mõõdab meid kõiki kord oma mõõdupuuga.

Meie elu suurimaks tunnustuseks ja sügavaimaks igatsuseks jääb ikkagi see, et me võiksime püsima jääda Jumala ees. Ja kuigi elu jooksul saab meile üha selgemaks, kui vähe suudame me teha selle maailma väärtuste säilimiseks, peab sellest igatsusest taevariigi järele saama lootus, ja lootusest peab omakorda saama ajend teha jätkuvalt midagi head. Aamen.